

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-88-10

Druk nr 3347

Warszawa, 4 sierpnia 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji, sporządzonego w Warszawie dnia 20 kwietnia 2010 r., Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, sporządzonej w Bernie dnia 2 września 1991 r. oraz Protokołu, sporządzonego w Bernie dnia 2 września 1991 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 20 kwietnia 2010 r. został sporządzony w Warszawie Protokół między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, sporządzonej w Bernie dnia 2 września 1991 r. oraz Protokołu, sporządzonego w Bernie dnia 2 września 1991 r., w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższym Protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji, sporządzonego w Warszawie dnia 20 kwietnia 2010 r., Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, sporządzonej w Bernie dnia 2 września 1991 r. oraz Protokołu, sporządzonego w Bernie dnia 2 września 1991 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji, sporządzonego w Warszawie dnia 20 kwietnia 2010 r., Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, sporządzonej w Bernie dnia 2 września 1991 r. oraz Protokołu, sporządzonego w Bernie dnia 2 września 1991 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

I. Potrzeba i cel renegotjowania Konwencji

Obowiązująca obecnie Konwencja o unikaniu podwójnego opodatkowania, zawarta dnia 2 września 1991 r., między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską nie zawiera postanowień dotyczących wymiany informacji podatkowej. Należy zauważyć, że jest to jedyna umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarta przez Polskę, która nie zawiera tego typu przepisów. Z uwagi na prowadzoną przez szereg lat konsekwentną politykę Konfederacji Szwajcarskiej, której celem była ochrona wszelkich informacji dotyczących jej podatników, wiele państw członkowskich OECD decydowało się na zawarcie ze Szwajcarią umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, które pomijały art. 26 Konwencji Modelowej OECD i przepisy dotyczące wymiany informacji. Tak też było w przypadku polsko-szwajcarskiej Konwencji z dnia 2 września 1991 r.

Artykuł dotyczący wymiany informacji jest niezbędny do ustalania faktów, do których mają być stosowane normy Konwencji. Ponadto ze względu na globalizację stosunków gospodarczych wzrasta konieczność dostarczania przez Umawiające się Państwa informacji podatkowych, gdyż umożliwia to prawidłowe stosowanie przepisów wewnętrznych. Wobec powyższego konieczne jest włączenie do przepisów Konwencji stosownych zapisów. Proponowany w projekcie Protokołu do Konwencji zapis artykułu oparty jest o przepisy art. 26 Konwencji Modelowej OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku.

II. Charakterystyka polsko-szwajcarskich stosunków gospodarczych

Dwustronna współpraca handlowa

W 2007 r. odnotowano dynamiczny wzrost polsko-szwajcarskich obrotów handlowych, które osiągnęły wartość 1 882,1 mln euro. Polski eksport do Szwajcarii zwiększył się o 10 % w stosunku do 2006 r., natomiast import do Polski o 15,3 %. Wysokie dla Polski ujemne saldo obrotów wynika ze sztywnego popytu krajowego na szwajcarskie lekarstwa, komponenty chemiczne i aparaturę. Polska jest wymieniana w grupie krajów, z którymi Szwajcaria ma najwyższą dynamikę wzrostową w wymianie handlowej (należą do niej m.in. Norwegia, Turcja, ZEA,

Rosja). Znaczący wzrost wzajemnej wymiany handlowej ze Szwajcarią w 2007 r. należy przypisać zarówno dobrej koniunkturze gospodarczej w obu krajach, jak i naszemu zwiększonemu zapotrzebowaniu na nowoczesny park maszynowy oraz przetworzone wyroby chemiczne (w imporcie do Polski) oraz skutkom poprawy konkurencyjności naszych wyrobów (w eksporcie). Przyjęcie pakietów umów bilateralnych Szwajcarii z Unią Europejską (zwłaszcza dotyczących ułatwień odpraw celnych, wzajemnego uznawania certyfikatów technicznych i sanitarnych oraz likwidacja barier technicznych w handlu) po naszym wstąpieniu do UE zaowocowało intensyfikacją wymiany handlowej.

Udział Polski w szwajcarskim imporcie ogółem jest jednak nadal niewielki (0,6 %). Tylko w niektórych grupach towarowych udział polskich dostawców był znaczący, jak np. wagonów towarowych (54 %), autobusów miejskich (18 %), jachtów (5 %), mebli (5 %).

Blisko 3/4 polskiego eksportu stanowiły wyżej przetworzone produkty przemysłowe: meble, maszyny, sprzęt elektrotechniczny, samochody, autobusy, wagony. Eksport towarów z tych grup asortymentowych jest możliwy dzięki wysokiej konkurencyjności polskich wyrobów, co potwierdzają m.in. wygrywane przetargi publiczne (np. na dostawę autobusów komunikacji miejskiej dla Berna). W latach 2002 – 2006 nastąpiło podwojenie polskiego eksportu do Szwajcarii, a od wejścia Polski do UE wzrósł on o blisko 50 %.

W strukturze polskiego eksportu nie zaszły zasadnicze zmiany, należy odnotować jednak szereg pozytywnych tendencji. Należy do nich wzrost wywozu wyrobów metalowych (o 66,6 %) oraz instrumentów precyzyjnych i narzędzi (o 55,9 %). Cztery grupy towarowe: maszyny, aparaty, elektronika, pojazdy, metale oraz wyposażenie mieszkań (głównie meble) stanowią po ok. 16 % wartości eksportu do Szwajcarii, zaś łącznie 2/3 jego wolumenu.

Polski import obejmuje głównie wyroby chemiczne i farmaceutyki, maszyny, aparaty i sprzęt pomiarowy. W imporcie rośnie udział maszyn i sprzętu inwestycyjnego, instrumentów precyzyjnych i zegarków kosztem chemikaliów i wyrobów farmaceutycznych. Udział wspomnianych dwóch głównych grup towarowych stanowi 70 % jego wartości.

Dane za 2008 r. pokazują, że obroty handlowe mimo zdecydowanego zahamowania w końcu roku w dalszym ciągu rosły dynamicznie. Wzrost wysokiej wymiany

handlowej z Polską wynikał z utrzymującej się w większej części roku dobrej sytuacji gospodarczej w obu krajach. Struktura eksportu do Szwajcarii ulega zmianie. Coraz większą wartość i udział mają wyroby przetworzone i zaawansowane technicznie. Jest to w dużej mierze wynikiem eksportu dóbr produkowanych w wyniku inwestycji w polskim przemyśle. Największą dynamikę wzrostu w 2008 r. obserwowaliśmy w grupie „maszyny, aparaty, elektronika” – 74,7 % oraz „pojazdy” – 66,2 %, a także „tekstylia, ubrania, obuwie” – 43,9 %.

W imporcie do Polski przy jego powiększeniu o 18,7 % szczególnie szybko rósł przywóz towarów w grupie „produkty rolne i leśne” – 37 %, ponadprzeciętny był także w „wyrobach chemicznych i pokrewnych” – 24,2 %, „pojazdach” – 16,8 %, „nośnikach energii” – 17,9 % i „tekstyliach, ubiorach i obuwiu” – 17 %. W pierwszej z wymienionych grup aż 95 % stanowią artykuły spożywcze i używki, spośród których największy wartościowo wzrost odnotowujemy w napojach bezalkoholowych. Wyroby chemiczne i pokrewne stanowią aż 42 % wartości szwajcarskiego eksportu do Polski, zasadniczą ich część (93 %) to „chemiczne wyroby końcowe” (wzrost o 35 %), wśród których największy przyrost importu dotyczy wyrobów farmaceutycznych.

Dane statystyczne za 9 miesięcy 2009 r. pokazują wyhamowanie zarówno po stronie eksportu, jak i importu. Łącznie obroty spadły o 21 % w porównaniu z analogicznym okresem roku ubiegłego i wyniosły 1 mld 322 mln euro, przy czym eksport wyniósł 579 mln euro (spadek o 8 % w porównaniu z analogicznym okresem 2008 r., a import 743 mln euro (spadek o 29 % w porównaniu z analogicznym okresem 2008 r.).

Współpraca inwestycyjna

Skumulowana wartość bezpośrednich inwestycji szwajcarskich w Polsce wynosi 2 450,2 mln euro (wg danych NBP na koniec 2006 r.). Stanowi ponad 2 % udziału w całości kapitału zagranicznego w Polsce i zapewnia Szwajcarii 12 miejsce na liście krajów – inwestorów prowadzonej przez Polską Agencję Informacji i Inwestycji Zagranicznych. Kwota ta uwzględnia inwestycje firmy Michelin w Olsztynie, jako że jest prowadzona przez szwajcarski oddział tego koncernu. W ostatnim czasie pojawiły się również nowe inwestycje szwajcarskie w przemyśle tekstylnym (Sud Wolle AG), meblarskim (Steinhoff Europe AG) oraz produkcji

opakowań (Georg Utz Holding). Wzrosła liczba projektów realizowanych w sferze usług (przenoszenie księgowości, call center). Szacuje się, że firmy szwajcarskie zatrudniają w Polsce ponad 26 000 osób.

Do największych szwajcarskich inwestorów w Polsce należą:

1. Campagne Financiere Michelin (produkcja opon samochodowych)	473,0 mln USD
2. Krono-Holding AG (płyty wiórowe, przetwórstwo)	400,0 mln USD
3. Nestle S.A. (przetwórstwo spożywcze, napoje)	365,0 mln USD
4. Winterthur (ubezpieczenia)	65,0 mln USD
5. Kraft Jacobs Suchard AG (artykuły spożywcze)	57,0 mln USD
6. Sud Wolle AG (przędzalnia włókien wełnianych)	50,0 mln USD
7. Hiestand Holding AG (piekarnictwo)	37,0 mln USD
8. Novartis AG (dystrybucja, chemia i lekarstwa)	28,1 mln USD
9. Glencore International AG (handel, dystrybucja)	22,5 mln USD
10. Steinhoff Europe AG (produkcja mebli)	15,1 mln USD
11. Overseas Enterpr.Comp. (opakowania papierowe)	11,5 mln USD
12. Sulzer AG (przemysł metalowy)	9,8 mln USD
13. Model Holding AG (opakowania)	9,4 mln USD
14. ICN Switzerland AG (przemysł chemiczny)	9,0 mln USD
15. Georg Utz Holding (opakowania)	7,7 mln USD

Inwestycje szwajcarskie są skoncentrowane na południu i w centrum kraju. W ostatnich latach obserwujemy zainteresowanie także innymi regionami, inwestorzy szwajcarscy obecni są m.in. w Słupsku, Biłgoraju, Szydłowcu i Suwalskiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej. Szwajcarskie banki, podobnie jak w innych krajach naszego regionu, ograniczają się do prowadzenia przedstawicielstw, bądź funduszy emerytalnych i usług ubezpieczeniowych (UBS, Credit Suisse).

Zatrudnienie obywateli polskich w Szwajcarii

Przepływ osób między Szwajcarią a UE 15 odbywa się w oparciu o Umowę między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi a Konfederacją Szwajcarską o swobodnym przepływie osób z dnia 21.06.1999 r., która weszła w życie dnia 1.06.2002 r. Umowa kompleksowo reguluje szeroki zakres zagadnień dotyczących

przepływu osób, w tym prawo wjazdu i pobytu, dostęp do rynku pracy, uznawanie kwalifikacji zawodowych, koordynację systemów zabezpieczenia społecznego, a w ograniczonym zakresie również kwestie dotyczące świadczenia usług. Umowa definiuje okresy przejściowe dotyczące kilku zagadnień (m.in. kontyngenty pozwoleń na pobyt długo- i krótkoterminowy), mające chronić przed nadmierną imigracją do Szwajcarii.

W związku z rozszerzeniem UE zaistniała konieczność zawarcia protokołu adaptacyjnego do ww. Umowy, który regulowałby dostęp obywateli 10 nowych państw członkowskich do szwajcarskiego rynku pracy. Protokół do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi a Konfederacją Szwajcarską w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem Nowych Państw Członkowskich w charakterze Umawiających się Stron w następstwie przystąpienia tych Państw do Unii Europejskiej został podpisany 26.10.2004 r. W grudniu 2004 r. obie izby parlamentu Szwajcarii zaakceptowały rozszerzenie umowy na nowe państwa członkowskie, przyjmując jednocześnie pakiet mechanizmów zabezpieczających przed dumpingiem socjalnym (rozszerzenie zakresu stosowania układów zbiorowych na pracowników zagranicznych, upoważnienie inspektorów pracy do kontroli warunków pracy i wynagrodzeń pracowników zagranicznych, sankcje) oraz ustalając przejściowe kontyngenty pozwoleń na pobyt dla obywateli nowych państw członkowskich (zgodnie z deklaracją zawartą w umowie). Na wniosek eurosceptycznych środowisk w Szwajcarii odbyło się referendum w sprawie wejścia Protokołu w życie. W dniu 25.09.2005 r. społeczeństwo szwajcarskie opowiedziało się za rozszerzeniem Umowy o swobodnym przepływie osób z UE na nowe kraje członkowskie.

W dniu 27 lutego 2006 r., podczas posiedzenia Rady Unii Europejskiej ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) została formalnie przyjęta decyzja Rady UE w sprawie związania Protokołem do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi a Konfederacją Szwajcarską w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z przystąpieniem do UE nowych Państw Członkowskich. Protokół wszedł w życie 1 kwietnia 2006 r.

W zakresie dostępu do szwajcarskiego rynku pracy Protokół przewiduje dodatkowe okresy przejściowe, podczas których względem pracowników i osób prowadzących działalność gospodarczą z nowych państw członkowskich (z wyjątkiem Cypru

i Malty) mogą być stosowane kontyngenty pozwoleń na pobyt (corocznie rosnące), środki kontroli priorytetu zatrudnienia pracowników miejscowych oraz warunków pracy i wynagrodzeń (dotyczy to również „osób świadczących usługi” w kilku sektorach), ograniczenia możliwości zatrudnienia pracowników o niskich kwalifikacjach. Okresy te mogą trwać maksymalnie do dnia 30 kwietnia 2011 r. Nowe państwa członkowskie mogą skorzystać z zasady wzajemności. Protokół przewiduje również okresy przejściowe dotyczące nabywania nieruchomości przez Szwajcarów w nowych państwach członkowskich. W zakresie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego i uznawania kwalifikacji zawodowych Protokół aktualizuje przepisy dotyczące stosowania prawa wspólnotowego, uwzględniając zmiany wprowadzone w związku z rozszerzeniem UE.

III. Wskazanie różnic między dotychczasowym i projektowanym stanem prawnym

1. W tekście Protokołu wprowadzono zmiany w zakresie art. 4 Konwencji Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych. Art. II Protokołu, zmieniający treść Art. 4 ust. 1 Konwencji (Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych) zawiera przepis odpowiadający analogicznej regulacji Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu.

Powyższy przepis jest regulacją standardową, występującą w większości umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, a jego zamieszczenie w Konwencji ma wyłącznie na celu dostosowanie do aktualnej polityki podatkowej krajów OECD w tym zakresie.

2. W zakresie Art. 10 ust. 2 Dywidendy, dodano ustęp 2a, w którym wprowadzono zredukowanie stawki opodatkowania dywidend u źródła (tj. w państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę), jeżeli osobą uprawnioną do dywidend jest spółka z siedzibą w drugim umawiającym się państwie, której bezpośredni udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi minimum 10 % udziałów (akcji) i która będzie posiadała te akcje (udziały) w sposób nieprzerwany przez 24 miesiące.

Niezależnie od powyższego w art. 10 ust. 2b przewiduje się, że dywidendy będą zwolnione z opodatkowania w państwie źródła (tj. w państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę), jeżeli osobą uprawnioną do dywidend jest fundusz emerytalny lub inna podobna instytucja, w której mogą

uczestniczyć osoby fizyczne w celu zapewnienia sobie świadczeń emerytalnych, o ile taki fundusz emerytalny lub inna podobna instytucja zostały uznane do celów podatkowych, utworzone i są nadzorowane zgodnie z ustawodawstwem tego drugiego Państwa.

Art. III Protokołu.

Zgodnie z artykułem 15 ust. 1 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającą środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (Dz. Urz. UE L 385 z dnia 29 grudnia 2004 r.):

„Bez uszczerbku dla zastosowania przepisów wewnętrznych lub opierających się na umowie, a dotyczących zapobiegania oszustwom lub nadużyciom w Szwajcarii i w Państwach Członkowskich, dywidenda płacona spółce dominującej przez spółkę zależną nie podlega opodatkowaniu w państwie źródłowym, jeżeli:

- spółka dominująca posiada minimum 25 % kapitału spółki zależnej przez co najmniej dwa lata i
- jedna spółka ma siedzibę do celów podatkowych w Państwie Członkowskim, a druga spółka ma siedzibę do celów podatkowych w Szwajcarii, i
- zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartą z dowolnym państwem trzecim żadna ze spółek nie ma siedziby do celów podatkowych w tym państwie trzecim, i
- obie spółki podlegają podatkowi od spółek i nie są z niego zwolnione i obie mają formę spółki kapitałowej. Jednakże Estonia może, tak długo jak nakłada podatek dochodowy na wydzielone zyski i nie opodatkowuje niewydziałonych zysków, i nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2008 r., nadal stosować ten podatek od zysków wydzielonych przez estońskie spółki zależne na rzecz ich spółek dominujących, które mają siedzibę w Szwajcarii.”

Powyższa Umowa de facto przyznaje spółkom szwajcarskim analogiczne podatkowe traktowanie dywidend, jak dywidend płaconych pomiędzy spółkami krajów Unii Europejskiej, które na podstawie analogicznego zapisu

w dyrektywie Rady 90/435/EWG z 23.7.1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych Państw Członkowskich, zmienionej dyrektywą Rady 2003/123/EC z 22.12.2003 r. Dyrektywa z 22.12.2003 r. wprowadziła dodatkowo od 1 stycznia 2009 r. obniżenie progu posiadanego kapitału spółki zależnej do 10 %.

3. W zakresie Artykułu 11 ust. 2 Odsetki, dodano ustęp 2a, w którym wprowadzono zredukowanie stawki opodatkowania odsetek u źródła (tj. w państwie, w którym spółka wypłacająca ma siedzibę) do 0 %, w przypadku gdy osobą uprawnioną do odsetek jest spółka powiązana z podmiotem wypłacającym odsetki.

Spółka jest „spółką powiązaną” z drugą spółką, jeżeli przynajmniej:

pierwsza spółka ma bezpośredni minimalny udział w wysokości 25 % w kapitale drugiej spółki lub druga spółka ma bezpośredni minimalny udział w wysokości 25 % w kapitale pierwszej spółki, lub trzecia spółka ma bezpośredni minimalny udział w wysokości 25 % zarówno w kapitale pierwszej, jak i drugiej spółki w sposób nieprzerwany przez 24 miesiące.

Udziały w kapitale muszą odnosić się tylko do spółek mających siedzibę na terytorium Wspólnoty Europejskiej.

Pozostałe odsetki będą podlegały opodatkowaniu w państwie źródła wg stawki 5 % kwoty odsetek brutto.

Jest to unormowanie zgodne z dyrektywą Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. nr 2003/49/WE w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązanymi spółkami różnych Państw Członkowskich, zmienioną dyrektywą Rady z dnia 20 listopada 2006 r. nr 2006/98/WE dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie opodatkowania w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii, która stosowana jest do Konfederacji Szwajcarskiej w zakresie wynikającym z art. 15 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającą środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłaconych odsetek.

Polska w zakresie opodatkowania odsetek wypłacanych podmiotom powiązanym ma zagwarantowany ośmioletni okres przejściowy, uwzględniony w przepisach Protokołu, którego zapisy w tym zakresie znajdują zastosowanie po dniu 1 lipca 2013 r.

4. W zakresie Art. 12 Należności licencyjne dodano ustęp 2a, w którym zredukowano stawki opodatkowania u źródła (tj. w państwie, w którym spółka wypłacająca należności licencyjne ma siedzibę) do 0 %, w przypadku gdy osobą uprawnioną do należności licencyjnych jest spółka powiązana z podmiotem wypłacającym należności licencyjne.

Spółka jest „spółką powiązaną” z drugą spółką, jeżeli przynajmniej:

pierwsza spółka ma bezpośredni minimalny udział w wysokości 25 % w kapitale drugiej spółki lub druga spółka ma bezpośredni minimalny udział w wysokości 25 % w kapitale pierwszej spółki, lub trzecia spółka ma bezpośredni minimalny udział w wysokości 25 % zarówno w kapitale pierwszej, jak i drugiej spółki w sposób nieprzerwany przez 24 miesiące.

Udziały w kapitale muszą odnosić się tylko do spółek mających siedzibę na terytorium Wspólnoty Europejskiej.

Pozostałe należności licencyjne będą podlegały opodatkowaniu w państwie źródła wg stawki 5 % kwoty należności licencyjnych brutto.

Jest to unormowanie zgodne z dyrektywą Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. nr 2003/49/WE w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązanymi spółkami różnych Państw Członkowskich, zmienioną dyrektywą Rady z dnia 20 listopada 2006 r., dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie opodatkowania w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii.

Polska w zakresie opodatkowania należności licencyjnych wypłacanych podmiotom powiązanym ma zagwarantowany ośmioletni okres przejściowy, uwzględniony w przepisach Protokołu, którego zapisy w tym zakresie znajdują zastosowanie po dniu 1 lipca 2013 r.

Niezależnie od powyższego w zakresie Art. 12 ust. 3 wprowadzono zmianę definicji pojęcia „należności licencyjne”. Przepis w obecnym brzmieniu powodował wątpliwości interpretacyjne w zakresie możliwości jego stosowania do należności wypłacanych za użytkowanie lub prawo do

użytkowania oprogramowania komputerowego. Niewątpliwie intencją Polski jest objęcie artykułem 12 ust. 3 Konwencji należności za użytkowanie lub prawo do użytkowania oprogramowania komputerowego, a tekst przepisu zaproponowany w Protokole gwarantuje prawidłowe zastosowanie Konwencji do należności wypłacanych za użytkowanie lub prawo do użytkowania oprogramowania komputerowego.

5. Do przepisów Artykułu 13 obowiązującej Konwencji dołączono postanowienia stanowiące, że przeniesienie własności akcji, udziałów lub innych praw w spółce, której aktywa majątkowe składają się głównie (w więcej niż 50 procentach) bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomości, położonego w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowane w tym Państwie.
6. Obowiązująca Konwencja nie zawiera przepisów dotyczących wymiany informacji podatkowej. Artykuł dotyczący wymiany informacji jest niezbędny do ustalania faktów, do których mają być stosowane normy Konwencji. Zapis w Protokole do Konwencji jest oparty o przepisy art. 26 Konwencji Modelowej OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku. W Artykule 25a Konwencji wprowadzona zostanie klauzula wymiany informacji podatkowych na wszystkie podatki bez względu na ich rodzaj i nazwę.
7. W Protokole wprowadzono zmianę Artykułu 15 ust. 2 Konwencji. Zgodnie postanowieniami Art. 15 ust. 1 Umowy wynagrodzenie z tytułu pracy najemnej podlega opodatkowaniu w państwie, w którym praca jest wykonywana. Ustęp 2 tego artykułu przewiduje wyjątek od tej reguły. Aby wynagrodzenie zostało zwolnione z opodatkowania, muszą być spełnione trzy warunki. Pierwszy warunek polega na tym, że zwolnienie jest ograniczone okresem 183 dni. W obowiązującej Konwencji w zakresie spełnienia pierwszego warunku zwolnienia wynagrodzenia z opodatkowania w państwie wykonywania pracy stosuje się sformułowanie, według którego okres przebywania w kraju wykonywania pracy liczący 183 dni nie może być przekroczony w ciągu danego roku kalendarzowego. Zapis zastosowany w obowiązującej Konwencji umożliwiał nadużycia oraz organizowanie prac w taki sposób, aby unikać opodatkowania.

W Protokole przewiduje się dokonanie zmiany w tym zakresie i postanawia się następnie, że ten okres nie może być przekroczony w każdorazowym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym.

8. Wymiana informacji podatkowych. Zdanie drugie Artykułu 25a ust. 5 Konwencji zostało zgłoszone podczas negocjacji przez stronę szwajcarską, która z uwagi na uregulowania w prawie wewnętrznym posiada ograniczenia w zakresie wymiany informacji znajdującej się w posiadaniu banków. Niniejsze zdanie stanowi niezbędny instrument dla pozyskania takiej informacji przez administrację szwajcarską. Z punktu widzenia strony polskiej, zdanie drugie ustępu 5 art. 25a nie wprowadza nowej jakości do tego przepisu. Zatem jest wyłącznie doprecyzowaniem intencji Umawiających się Stron. W opinii Ministerstwa Finansów nie zachodzi tutaj zarówno niebezpieczeństwo naruszenia wartości konstytucyjnych, jak też nie występuje konieczność zmiany przepisów wewnętrznych.

Zakres wymienianej informacji oraz sposób postępowania w odniesieniu do takiej informacji zostały określone w ustępach 1 i 2 artykułu 25a Konwencji, tj:

- „1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami Artykułów 1 i 2.
2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściąganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych ustępem 1 niniejszego artykułu,

lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych. Niezależnie od powyższego, informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo mogą być wykorzystywane dla innych celów, jeżeli zgodnie z prawem obydwu Państw, informacje te mogą być wykorzystane w tych innych celach i właściwy organ Państwa udzielającego informacji wyraził na to zgodę.”.

Z powyższego wynika, że informacje będą wymieniane wyłącznie w celu weryfikacji i prawidłowego wdrażania obowiązków podatkowych w gospodarczych relacjach polsko-szwajcarskich, zatem nie występuje niebezpieczeństwo naruszenia klauzuli porządku publicznego bądź powołania się na niniejsze zdanie w sposób nieuprawniony.

W polskim prawie wewnętrznym, wymiana informacji bankowych i finansowych została wyczerpująco uregulowana w Dziale VIIA Ordynacji Podatkowej, natomiast uzyskiwanie i wymiana pozostałych informacji następuje na podstawie odpowiednich przepisów Ordynacji podatkowej dotyczących kontroli podatkowej, zatem nie występuje konieczność zamieszczania dodatkowych regulacji z uwagi na Konwencję polsko-szwajcarską.

9. Artykuł IX Protokołu, wprowadzający tzw. „arbitraż” w Procedurze Wzajemnego Porozumiewania się:

Procedura arbitrażu funkcjonuje w Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku. Ponadto Polska związana jest Konwencją w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (Konwencja nr 436/90/EWG) zwaną również konwencją arbitrażową.

Zapis zamieszczony w umowie daje podstawę do przeprowadzenia tzw. arbitrażu, jednakże do przeprowadzenia samej procedury konieczne będzie zawarcie szczegółowej umowy wykonawczej (na poziomie ministerialnym), w celu określenia szczegółowych zasad funkcjonowania procedury. Ostatnie zdanie pierwszego ustępu art. 25 ust. 5 („Właściwe władze Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia sposób

stosowania niniejszego ustępu”) zawiera niezbędną delegację do zawarcia takiej umowy. Przykładowe porozumienie właściwych władz w sprawie stosowania artykułu 25 ust. 5 Konwencji zostało przedstawione w załączniku do Komentarza do art. 25 Modelowej Konwencji OECD.

10. Artykuł XI ustęp 1 Protokołu skreślający ustęp 3 Protokołu do Konwencji. Niniejszy zapis w Protokole obligował stronę polską do zrezygnowania z pobierania podatku u źródła od należności licencyjnych w relacjach polsko-szwajcarskich, w przypadku gdy Szwajcaria, zgodnie z prawem wewnętrznym, nie pobiera takiego podatku u źródła. Z uwagi na brak równowagi w przepływach należności licencyjnych między Polską a Szwajcarią (Szwajcaria jest eksporterem netto kapitału oraz praw i licencji, natomiast Polska – importerem, zatem przy braku możliwości pobrania podatku u źródła traci znacznie więcej wpływów podatkowych), przepis ten był niekorzystny dla polskiego Skarbu Państwa.
11. Artykuł XI ustęp 2 Protokołu wprowadzający definicję spółek powiązanych do celów art. 11 ust. 2a i 12 ust. 2a Konwencji; niniejsze artykuły wprowadzają zwolnienie u źródła dla spółek powiązanych, w związku z wypłatą odsetek i należności licencyjnych. Definicja spółek powiązanych jest konieczna w celu prawidłowego stosowania tego zapisu.
12. Artykuł XI ustęp 3 Protokołu – klauzula najwyższego uprzywilejowania. W chwili obecnej polska polityka podatkowa w zakresie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania przewiduje dążenie do opodatkowania należności licencyjnych u źródła (przy uwzględnieniu wyłączeń wynikających z prawa unijnego, dotyczących spółek powiązanych). W toku negocjacji strona polska zgodziła się, w przypadku zmiany polityki w tym zakresie, na stosowanie niższej stawki podatkowej dla należności licencyjnych w relacjach polsko-szwajcarskich, gdyby taka stawka została zamieszczona w jakiejkolwiek innej umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej z krajem członkowskim EU lub EOG.
13. Artykuł XI ustęp 4 Protokołu rozszerzający znaczenie terminu „emerytura” na płatności ryczałtowe, obok płatności okresowych. Zapis ten jest wynikiem specyfiki szwajcarskiego systemu emerytalnego, przewidującego możliwość wypłaty emerytury jednorazowo.

14. Artykuł XI ustęp 5 Protokołu wprowadza klauzulę zapewniającą równe traktowanie podatkowe składek w relacjach polsko-szwajcarskich, niezależnie od kraju utworzenia funduszu emerytalnego (Polska czy Szwajcaria).
15. Artykuł XI ustęp 6 Protokołu zawiera szereg ustaleń o charakterze technicznym, dotyczących trybu wymiany informacji podatkowych w relacjach polsko-szwajcarskich. Co do zasady jego treść zgodna jest z odpowiednimi zapisami Modelowej Umowy OECD o wymianie informacji podatkowych oraz Komentarza do Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku.

V. Skutki wejścia w życie Protokołu

Zmiana postanowień Konwencji w odniesieniu do kwestii przedstawionych w uzasadnieniu będzie neutralna w zakresie skutków budżetowych, gospodarczych, finansowych, politycznych i prawnych.

VI. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. z 2000 r. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824) związanie Protokołem nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ Konwencja wraz z Protokołem będzie spełniać przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200, poz. 1471 oraz z 2009 r. Nr 114, poz. 946). Postanowienia Protokołu dotyczą bowiem stawek i zasad opodatkowania dochodu i majątku, to jest materii zastrzeżonej w Konstytucji dla ustawy.

Sposób, w jaki Protokół dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Następujące akty prawne są związane z przedmiotowym Protokołem:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.).

Postanowienia projektu Protokołu nie są sprzeczne z obowiązującym w Polsce ustawodawstwem, ani z prawem Unii Europejskiej.

17/07/em

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 22 lipca 2010 r.

DPUE - 920 - 1848-08 - 10/akt/21

6M-1554

dot.: RM-10-88-10, RM-111-111-10 z 15.07.2010 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu wniosku o ratyfikację za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie sporządzonego w Warszawie dnia 20 kwietnia 2010 r. Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Bernie dnia 2 września 1991 roku oraz Protokołu sporządzonego w Bernie dnia 2 września 1991 roku wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem projektu wniosku o ratyfikację za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie sporządzonego w Warszawie dnia 20 kwietnia 2010 r. Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Bernie dnia 2 września 1991 roku oraz Protokołu sporządzonego w Bernie dnia 2 września 1991 roku pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt protokołu jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Pan Jan Vincent-Rostowski
Minister Finansów

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Maciej Berek

PROTOKÓŁ

MIEDZY

**RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ**

**O ZMIANIE KONWENCJI MIĘDZY
RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA W ZAKRESIE
PODATKÓW OD DOCHODU I MAJĄTKU SPORZĄDZONEJ W BERNIE DNIA
2 WRZEŚNIA 1991 ROKU ORAZ PROTOKOŁU,
SPORZĄDZONEGO W BERNIE DNIA 2 WRZEŚNIA 1991 ROKU**

Rzeczpospolita Polska i Konfederacja Szwajcarska, powodowane chęcią zawarcia Protokołu zmieniającego Konwencję między Rzeczpospolitą Polską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzoną w Bernie dnia 2 września 1991 roku (zwaną dalej „Konwencją”) oraz Protokołu sporządzonego w Bernie dnia 2 września 1991 roku (zwanego dalej „Protokołem do Konwencji”),

uzgodniły co następuje:

Artykuł I

Artykuł 2, ustęp 3, litera a Konwencji (Podatki, których dotyczy Konwencja), otrzymuje następujące brzmienie:

„a) w Polsce

- 1) podatek dochodowy od osób prawnych,
- 2) podatek dochodowy od osób fizycznych
(zwane dalej „podatkami polskimi”);”.

Artykuł II

Artykuł 4, ustęp 1 Konwencji (Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych), otrzymuje następujące brzmienie:

„1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która według ustawodawstwa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze, i obejmuje również to Państwo oraz każdą jednostkę jego podziału terytorialnego lub organ władzy lokalnej. Jednakże, określenie to nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód jaki osiąga ona ze źródeł położonych w tym Państwie lub z tytułu majątku położonego w tym Państwie.”.

Artykuł III

1. Artykuł 10, ustęp 2 Konwencji (Dywidendy) otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Dywidendy te mogą być jednak opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale - jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie - podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 15 procent kwoty dywidendy brutto.”.

2. Do Artykułu 10 Konwencji (Dywidendy) dodaje się następujące ustępy 2a i 2b:

„2a. Bez względu na postanowienia ustępu 2, dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie jeżeli osobą uprawnioną do dywidend jest:

- a) spółka (nie będąca spółką osobową) mającą siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, której bezpośredni udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi,

w chwili wypłacania tych dywidend, przynajmniej 10 procent udziałów (akcji) i która posiada lub będzie posiadała te udziały (akcje) przez nieprzerwany 24 miesięczny okres, w którym dokonano wypłaty; lub

- b) fundusz emerytalny lub inna podobna instytucja, w której mogą uczestniczyć osoby fizyczne w celu zapewnienia sobie świadczeń emerytalnych, o ile taki fundusz emerytalny lub inna podobna instytucja zostały uznane dla celów podatkowych, utworzone i są nadzorowane zgodnie z ustawodawstwem tego drugiego Państwa.

2b. Właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną, w drodze wzajemnego porozumienia, sposób stosowania ograniczeń określonych w ustępach 2 i 2a.

Postanowienia niniejszych ustępów nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których są wypłacane dywidendy.”.

Artykuł IV

1. Artykuł 11, ustęp 2 Konwencji (Odsetki) otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Jednakże, takie odsetki mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych odsetek.”.

2. Do Artykułu 11 Konwencji (Odsetki) dodaje się następujący ustęp 2a:

„2a. Bez względu na postanowienia ustępu 2, odsetki wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie jeżeli osoba uprawniona do odsetek jest spółką (nie będącą spółką osobową) powiązaną ze spółką wypłacającą odsetki.”.

3. Artykuł 11, ustęp 5 Konwencji (Odsetki) otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością której powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w tym Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.”.

Artykuł V

1. Artykuł 12, ustęp 2 Konwencji (Należności licencyjne) otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Jednakże, takie należności mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uzyskująca należności jest osobą do nich uprawnioną, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 % kwoty należności licencyjnych brutto.”.

2. Do Artykułu 12 Konwencji (Należności licencyjne) dodaje się następujący ustęp 2a:

„2a. Bez względu na postanowienia ustępu 2, należności licencyjne wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim państwie jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych jest spółką (nie będącą spółką osobową) powiązaną ze spółką wypłacającą należności licencyjne.”.

3. Artykuł 12, ustęp 3 Konwencji (Należności licencyjne) otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Określenie "należności licencyjne" użyte w niniejszym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane za użytkowanie lub prawo do użytkowania każdego prawa autorskiego, w tym prawa do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami do kin, każdego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego albo za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, albo za udostępnienie informacji związanej ze zdobytymi doświadczeniami w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.”.

4. Artykuł 12, ustęp 5 Konwencji (Należności licencyjne) otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością której powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane należności licencyjne i zapłata tych należności licencyjnych jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że takie należności licencyjne powstają w tym Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.”.

Artykuł VI

1. Do Artykułu 13 Konwencji (Zyski ze sprzedaży majątku) dodaje się następujący ustęp 3a:

„3a. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z tytułu przeniesienia własności akcji (udziałów) w spółce, której aktywa majątkowe składają w więcej niż 50 procentach bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomości, położonego w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.”.

2. Artykuł 13, ustęp 4 Konwencji (Zyski ze sprzedaży majątku) otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku niewymienionego w ustępach 1,2,3 i 3a podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.”.

Artykuł VII

Artykuł 15 Konwencji, ustęp 2, litera a (Praca najemna) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym, oraz”.

Artykuł VIII

1. Artykuł 23, ustęp 1, litera b Konwencji (Postanowienia o unikaniu podwójnego opodatkowania) otrzymuje następujące brzmienie:

„b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11, 12 oraz 13 może być opodatkowany w Szwajcarii, Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu tej osoby, kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Szwajcarii. Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód uzyskany w Szwajcarii.”.

2. Artykuł 23, ustęp 2, litera a Konwencji (Postanowienia o unikaniu podwójnego opodatkowania) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Szwajcarii osiąga dochód lub posiada majątek, które zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji mogą być opodatkowane w Polsce, Szwajcaria zwolni, z uwzględnieniem postanowień wymienionych w literze b, taki dochód lub majątek z opodatkowania, z tym że przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby może zastosować stawkę podatkową, która byłaby zastosowana, gdyby dochód lub majątek zwolniony od opodatkowania w powyższy sposób nie został zwolniony od opodatkowania. Jednakże, takie zwolnienie znajdzie zastosowanie do zysków określonych w Artykule 13 ustęp 3a tylko w przypadku wykazania faktycznego opodatkowania takich zysków w Polsce.

3. Do Artykułu 23, ustęp 2 Konwencji (Postanowienia o unikaniu podwójnego opodatkowania) dodaje się następującą literę c:

„c) Spółka, która ma siedzibę w Szwajcarii i która uzyskuje dywidendy ze spółki, która ma siedzibę w Polsce będzie uprawniona, na potrzeby podatku szwajcarskiego od takich dywidend, do takiego samego zwolnienia które byłoby jej przyznane w przypadku gdyby spółka wypłacająca dywidendy posiadała siedzibę w Szwajcarii.”.

Artykuł IX

Do Artykułu 25 Konwencji (Procedura wzajemnego porozumiewania się) dodaje się następujący ustęp 5:

„5. W przypadku gdy,

a) zgodnie z ustępem 1, dana osoba przedstawiła sprawę właściwej władzy Umawiającego się Państwa na tej podstawie, iż działania jednego lub obu Umawiających się Państw spowodowały jej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, oraz

b) gdy właściwe władze nie są w stanie osiągnąć porozumienia w celu rozstrzygnięcia sprawy zgodnie z ustępem 2 w ciągu trzech lat od zaprezentowania sprawy właściwej władzy drugiego Umawiającego się Państwa,

wszelkie nierozwiązane kwestie dotyczące sprawy zostaną przekazane do arbitrażu, o ile ta osoba złoży taki wniosek. Przedmiotowe nierozstrzygnięte kwestie nie zostaną jednakże przekazane do arbitrażu jeżeli w danej sprawie zostało już wydane orzeczenie sądu lub sądu administracyjnego któregośkolwiek z Umawiających się Państw. O ile dana osoba, której sprawa bezpośrednio dotyczy nie zaneguje wzajemnego porozumienia które wdraża decyzję arbitrażową, ta decyzja będzie wiążąca dla obu Umawiających się Państw i zostanie wprowadzona w życie niezależnie od terminów przewidzianych w tych Państwach. Właściwe władze Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego ustępu.

Umawiające się Państwa mogą udostępnić komisji arbitrażowej, utworzonej na podstawie przepisów niniejszego ustępu, takie informacje, które są niezbędne do przeprowadzenia procedury arbitrażowej. Członkowie komisji arbitrażowej podlegają w odniesieniu do informacji tak udostępnionych ograniczeniom dotyczącym ujawniania informacji opisanym w Artykule 25 a ustęp 2.”.

Artykuł X

Do Konwencji dodaje się Artykuł 25 a – Wymiana informacji

„1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami Artykułów 1 i 2.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych ustępem 1 niniejszego artykułu, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych. Niezależnie od powyższego, informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo mogą być wykorzystywane dla innych celów, jeżeli zgodnie z prawem obydwu Państw, informacje te mogą być wykorzystane w tych innych celach i właściwy organ Państwa udzielającego informacji wyraził na to zgodę.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji aby ją uzyskać nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu

się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 niniejszego artykułu w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie. Aby otrzymać takie informacje, organy podatkowe Umawiającego się Państwa do którego skierowano zapytanie będą posiadały uprawnienia do egzekwowania ujawnienia informacji objętych tym ustępem, niezależnie od postanowień ustępu 3 lub wszelkich odmiennych przepisów w ich prawie wewnętrznym.”.

Artykuł XI

1. Ustęp 3 Protokołu do Konwencji zostaje skreślony.
2. Następujący nowy ustęp 3 zostaje dodany do Protokołu do Konwencji:
- „3. Do Artykułów 11 i 12

Odnosnie do ustępu 2a Artykułów 11 i 12, rozumie się iż spółka jest „spółką powiązaną z drugą spółką” jeżeli:

- (i) pierwsza ze wspomnianych spółek ma bezpośredni minimalny udział w wysokości 25 % w kapitale drugiej spółki, lub
- (ii) druga spółka ma bezpośredni minimalny udział w wysokości 25 % w kapitale pierwszej wspomnianej spółki, lub
- (iii) trzecia spółka, która ma siedzibę w jakimkolwiek Państwie Członkowskim Wspólnoty Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego ma bezpośredni minimalny udział w wysokości 25 % zarówno w kapitale pierwszej, jak i drugiej spółki.”.

3. Następujący nowy ustęp 4 zostaje dodany do Protokołu do Konwencji:
- „4. Do Artykułu 12

W odniesieniu do Artykułu 12 ustęp 2, w przypadku gdy Polska zawrze jakąkolwiek umowę o dowolnym charakterze lub Umowę o Unikaniu Podwójnego Opodatkowania z Państwem Członkowskim Wspólnoty Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, zawierającą stawkę niższą, niż stawka 5% przewidziana w niniejszym artykule 12, wówczas ta niższa stawka znajdzie automatycznie zastosowanie gdy tylko zacznie ona obowiązywać pomiędzy Polską oraz tym trzecim Państwem Członkowskim Wspólnoty Europejskiej lub Europejskiego obszaru Gospodarczego.”.

4. Następujący nowy ustęp 5 zostaje dodany do Protokołu do Konwencji:
- „5. Do Artykułów 18 i 19

Rozumie się, iż termin „ emerytura” użyty odpowiednio w artykułach 18 i 19, nie obejmuje wyłącznie płatności okresowych, ale obejmuje również płatności ryczałtowe.”.

5. Następujący nowy ustęp 6 zostaje dodany do Protokołu do Konwencji:

„6. Do Artykułów 18 i 24

W odniesieniu do Artykułów 18 i 24 składki na rzecz funduszu emerytalnego lub innej podobnej instytucji powołanej w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, utworzonej i uznanej dla celów podatkowych w Umawiającym się Państwie, dokonane przez lub w imieniu osoby fizycznej, która wykonuje pracę w drugim Umawiającym się Państwie są, przy ustalaniu podatku osoby fizycznej i zysków przedsiębiorstwa, które mogą być opodatkowane w tym Państwie, traktowane w tym Państwie taki sam sposób i z uwzględnieniem takich samych warunków i ograniczeń jak składki płacone na rzecz instytucji emerytalnej uznanej dla celów podatkowych w tym Państwie, pod warunkiem że:

- a) osoba nie miała miejsca zamieszkania w tym państwie i uczestniczyła w funduszu emerytalnym bezpośrednio przed podjęciem pracy w tym państwie i
- b) fundusz emerytalny został zaakceptowany przez właściwe władze Umawiających się Państw jako odpowiadający ogólnie modelowi funduszu emerytalnego uznanego dla celów podatkowych w tych Państwach.”.

6. Następujący nowy ustęp 7 zostaje dodany do Protokołu do Konwencji:

„7. Do Artykułu 25 a

- a) Rozumie się, iż informacja będzie żądana przez Państwo wnioskujące wyłącznie w przypadku gdy wykorzystano ono wszelkie zwykłe źródła informacji dostępne w ramach wewnętrznych procedur.
- b) Rozumie się, iż pomoc administracyjna przewidziana w Artykule 25a nie obejmuje działań mających na celu wyłącznie gromadzenie informacji (tzw. „fishing expeditions”).
- c) Rozumie się, iż organy podatkowe Państwa wnioskującego, przygotowując wniosek o wymianę informacji na podstawie Artykułu 25 a Konwencji, powinny przedstawić organom podatkowym Państwa, do którego jest kierowany wniosek następujące informacje:
 - (i) nazwisko oraz adres osoby (osób) których dotyczy postępowanie lub dochodzenie oraz, jeżeli są dostępne, inne szczegóły ułatwiające identyfikację takiej osoby, takie jak data urodzenia, stan cywilny, numer identyfikacji podatkowej;
 - (ii) okres, którego informacja dotyczy;
 - (iii) wykaz poszukiwanych informacji włącznie z opisem ich charakteru oraz formy w jakiej Państwo wnioskujące życzy sobie ją otrzymać od Państwa, do którego kierowany jest wniosek;
 - (iv) powód, dla którego informacje są poszukiwane;
 - (v) nazwisko oraz jeżeli jest dostępny adres osoby, co do której istnieje przypuszczenie, iż jest w posiadaniu wnioskowanych informacji.

O ile niniejszy ustęp zawiera istotne wymogi proceduralne, których zamierzeniem jest zapewnienie, iż nie będą prowadzone działania mające na celu wyłącznie gromadzenie informacji (tzw. „fishing expeditions”), niemniej jednak podpunkty (i) do (v) powinny być w ten sposób interpretowane, aby nie utrudniać efektywnej wymiany informacji.

d) Chociaż Artykuł 25 a Konwencji nie ogranicza możliwych metod wymiany informacji, nie powinien on zobowiązywać Umawiającego się Państwa do wymiany informacji w drodze wymiany automatycznej lub spontanicznej.

e) Rozumie się, że w przypadku wymiany informacji, administracyjne zasady postępowania dotyczące praw podatnika przewidziane w Państwie, do którego kierowany jest wniosek, będą stosowane zanim informacje zostaną przekazane do państwa Wnioskującego. Ponadto rozumie się, iż niniejszy przepis ma na celu zagwarantowanie podatnikowi sprawiedliwego postępowania a nie uniemożliwianie i niezasadne opóźnianie procesu wymiany informacji.”

Artykuł XII

Niniejszy Protokół wejdzie w życie w dniu wymiany not potwierdzających, iż zostały spełnione procedury konstytucyjne wymagane w każdym z Umawiających się Państw dla wejścia w życie Protokołu, przy czym niniejszy Protokół znajdzie zastosowanie :

- a) w odniesieniu do podatku potrącanego u źródła do kwot należnych w dniu lub po dniu 1 stycznia roku następnego po wejściu w życie niniejszego Protokołu;
- b) w odniesieniu do innych podatków do lat podatkowych zaczynających się w dniu lub po dniu 1 stycznia w roku następnym po wejściu w życie niniejszego Protokołu;
- c) w odniesieniu do Artykułu IV ustęp 1 i 2, Artykułu V ustęp 1 i 2 i Artykułu XI ustęp 1 do 3 niniejszego Protokołu do odsetek i należności licencyjnych wypłaconych w dniu lub po dniu 1 lipca 2013;
- d) w odniesieniu do wniosków o wymianę informacji dotyczących lat podatkowych zaczynających się w dniu lub po dniu 1 stycznia roku następnego po wejściu w życie niniejszego Protokołu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni przez ich odpowiednie Rządy, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Warszawie dnia 2010 roku, każdy w języku polskim, niemieckim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku jakichkolwiek rozbieżności przy interpretacji pomiędzy tekstem polskim a niemieckim rozstrzygający jest tekst angielski.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

**W imieniu Konfederacji
Szwajcarskiej**

PROTOKOLL

ZWISCHEN DER REPUBLIK POLEN UND DER SCHWEIZERISCHEN EIDGENOSSENSCHAFT

**ZUR ÄNDERUNG DES ABKOMMENS ZWISCHEN DER REPUBLIK POLEN
UND DER SCHWEIZERISCHEN EIDGENOSSENSCHAFT ZUR VERMEIDUNG
DER DOPPELBESTEuerung AUF DEM GEBIETE DER STEUERN VOM
EINKOMMEN UND VOM VERMÖGEN SOWIE DES PROTOKOLLS,
UNTERZEICHNET AM 2. SEPTEMBER 1991 IN BERN**

Die Regierung der Republik Polen

und

der Schweizerische Bundesrat,

von dem Wunsche geleitet, ein Protokoll zur Änderung des Abkommens zwischen der Republik Polen und der Schweizerischen Eidgenossenschaft zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen sowie dessen Protokoll, unterzeichnet am 2. September 1991 in Bern (im Folgenden als "das Abkommen" respektive als "das Protokoll zum Abkommen" bezeichnet), abzuschliessen,

haben Folgendes vereinbart:

ARTIKEL I

Artikel 2 Absatz 3 Buchstabe a des Abkommens (Unter das Abkommen fallende Steuern) wird aufgehoben und durch folgenden Absatz ersetzt:

„a in Polen

- (i) die Körperschaftssteuer
- (ii) die Einkommenssteuer der natürlichen Personen

(im folgenden als «polnische Steuer» bezeichnet);“.

ARTIKEL II

Artikel 4 Absatz 1 (Ansässige Person) des Abkommens wird aufgehoben und durch folgende Bestimmung ersetzt:

„1. Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „eine in einem Vertragsstaat ansässige Person“ eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort auf Grund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Geschäftsleitung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist und umfasst auch diesen Staat und seine politischen Unterabteilungen oder lokalen Körperschaften. Der Ausdruck umfasst jedoch nicht eine Person, die in diesem Staat nur mit Einkünften aus Quellen in diesem Staat oder mit in diesem Staat gelegenen Vermögen steuerpflichtig ist.“.

ARTIKEL III

1. Artikel 10 Absatz 2 (Dividenden) des Abkommens wird aufgehoben und durch folgenden Absatz ersetzt:

„2. Diese Dividenden können jedoch auch in dem Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Dividenden eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, 15 Prozent des Bruttobetrags der Dividenden nicht übersteigen.“.

2. Art. 10 (Dividenden) des Abkommens wird durch die folgenden Absätze 2a und 2b ergänzt:

„2a. Ungeachtet des Absatzes 2 können Dividenden, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, nur in diesem anderen Staat besteuert werden, wenn der Nutzungsberechtigte

a) eine Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft) ist, die anlässlich der Dividendenzahlung direkt mindestens 10 Prozent des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt und diese Beteiligung über einen ununterbrochenen Zeitraum von 24 Monaten, in welcher der Zeitpunkt der Dividendenzahlung fällt, hält oder halten wird; oder

b) eine Vorsorgeeinrichtung oder eine andere ähnliche Einrichtung ist, die Vorsorgepläne anbietet, an denen sich natürliche Personen zur Sicherung von Altersleistungen beteiligen können, sofern die Vorsorgeeinrichtung oder ähnliche Einrichtung nach dem Recht des anderen Vertragsstaates errichtet und steuerlich anerkannt ist sowie der entsprechenden Aufsicht unterliegt.

2b. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten regeln in gegenseitigem Einvernehmen, wie die Begrenzungsbestimmungen der Absätze 2 und 2a durchzuführen sind.

Diese Absätze berühren nicht die Besteuerung der Gesellschaft in Bezug auf Gewinne, aus denen die Dividenden gezahlt werden.“.

ARTIKEL IV

1. Artikel 11 Absatz 2 (Zinsen) des Abkommens wird aufgehoben und durch folgenden Absatz ersetzt:

„2. Diese Zinsen können jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Zinsen eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, 5 Prozent des Bruttobetrags der Zinsen nicht übersteigen.“.

2. Art. 11 (Zinsen) des Abkommens wird durch den folgenden Absatz 2a ergänzt:

„2a. Ungeachtet von Absatz 2 können Zinsen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, nur im anderen Staat besteuert werden, wenn der Nutzungsberechtigte eine Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft) ist, die mit der leistenden Gesellschaft verbunden ist.“.

3. Artikel 11 Absatz 5 (Zinsen) des Abkommens wird aufgehoben und durch folgenden Absatz ersetzt:

„5. Zinsen gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Zinsen, ohne Rücksicht

darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebstätte oder eine oder eine feste Einrichtung und ist die Schuld, für die die Zinsen gezahlt werden, für Zwecke der Betriebstätte oder der festen Einrichtung eingegangen worden und trägt die Betriebstätte oder die feste Einrichtung die Zinsen, so gelten die Zinsen als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebstätte oder die feste Einrichtung liegt.“.

ARTIKEL V

1. Artikel 12 Absatz 2 (Lizenzgebühren) des Abkommens wird aufgehoben und durch folgenden Absatz ersetzt:

„2. Diese Lizenzgebühren können jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Lizenzgebühren eine in dem anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, 5 Prozent des Bruttobetrags der Lizenzgebühren nicht übersteigen.“.

2. Art. 12 (Lizenzgebühren) des Abkommens wird durch den folgenden Absatz 2a ergänzt:

„2a. Ungeachtet von Absatz 2 können Lizenzgebühren, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, nur im anderen Staat besteuert werden, wenn der Nutzungsberechtigte eine Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft) ist, die mit der leistenden Gesellschaft verbunden ist.“.

3. Artikel 12 Absatz 3 (Lizenzgebühren) des Abkommens wird aufgehoben und durch folgenden Absatz ersetzt:

„3. Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck «Lizenzgebühren» bedeutet Vergütungen jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung von jeglicher Urheberrechte einschliesslich Urheberrechte an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken, einschliesslich kinematographischer Filme, von Patenten, Marken, Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln oder Verfahren oder für die Benutzung oder das Recht auf Benutzung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstungen oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen gezahlt werden.“.

4. Artikel 12 Absatz 5 (Lizenzgebühren) des Abkommens wird aufgehoben und durch folgenden Absatz ersetzt:

„5. Lizenzgebühren gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Lizenzgebühren, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebstätte oder eine feste Einrichtung, mit der die

Verpflichtung zur Zahlung der Lizenzgebühren zusammenhängt, und trägt die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung die Lizenzgebühren, so gelten die Lizenzgebühren als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung liegt.“.

ARTIKEL VI

1. Art. 13 (Gewinne aus der Veräußerung von Vermögen) des Abkommens wird durch den folgenden Absatz 3a ergänzt:

„3a. Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung von Anteilen bezieht, deren Wert zu mehr als 50 Prozent unmittelbar oder mittelbar auf unbeweglichem Vermögen beruht, das im anderen Vertragsstaat liegt, können im anderen Staat besteuert werden.“.

2. Artikel 13 Absatz 4 (Gewinne aus der Veräußerung von Vermögen) des Abkommens wird aufgehoben und durch folgenden Absatz ersetzt:

„4. Gewinne aus der Veräußerung des in den Absätzen 1, 2, 3 und 3a nicht genannten Vermögens können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräußerer ansässig ist.“.

ARTIKEL VII

Artikel 15 Absatz 2 Buchstabe a (Unselbständige Arbeit) des Abkommens wird aufgehoben und durch folgenden Unterabsatz ersetzt:

„a) der Empfänger sich im anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage innerhalb eines Zeitraums von 12 Monaten, der während des betreffenden Steuerjahres beginnt oder endet, aufhält und“.

ARTIKEL VIII

1. Artikel 23 Absatz 1 Buchstabe b (Vermeidung der Doppelbesteuerung) des Abkommens wird aufgehoben und durch folgenden Absatz ersetzt:

„b) Bezieht eine in Polen ansässige Person Einkünfte, die nach den Artikeln 10, 11, 12 und 13 in der Schweiz besteuert werden können, so rechnet Polen auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in der Schweiz gezahlten Steuer vom Einkommen entspricht. Der anzurechnende Betrag darf jedoch den

Teil der vor der Anwendung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf die Einkünfte, die in der Schweiz besteuert werden können, entfällt."

2. Artikel 23 Absatz 2 Buchstabe a (Vermeidung der Doppelbesteuerung) des Abkommens wird aufgehoben und durch folgenden Absatz ersetzt:

„a) Bezieht eine in der Schweiz ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen, die nach diesem Abkommen in Polen besteuert werden können, so nimmt die Schweiz, vorbehaltlich des Buchstabens b), diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Besteuerung aus; sie kann aber bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder das übrige Vermögen dieser ansässigen Person den Steuersatz anwenden, der anzuwenden wäre, wenn die betreffenden Einkünfte oder das betreffende Vermögen nicht von der Besteuerung ausgenommen wären. Die Befreiung der in Artikel 13 Absatz 3a erwähnten Kapitalgewinne wird jedoch nur nach Nachweis der Besteuerung dieser Kapitalgewinne in Polen gewährt.“

3. Art. 23 Absatz 2 (Vermeidung der Doppelbesteuerung) wird durch den folgenden Absatz c) ergänzt:

„c) Eine in der Schweiz ansässige Gesellschaft, die Dividenden von einer in Polen ansässigen Gesellschaft bezieht, genießt bei der Erhebung der schweizerischen Steuer auf diesen Dividenden die gleichen Vergünstigungen, die ihr zustehen würden, wenn die die Dividenden zahlende Gesellschaft in der Schweiz ansässig wäre.“

ARTIKEL IX

Artikel 25 (Verständigungsverfahren) des Abkommens wird durch folgenden neuen Absatz 5 ergänzt:

“5. Wenn:

a) eine Person der zuständigen Behörde eines Vertragsstaats gemäss Absatz 1 einen Fall auf der Grundlage unterbreitet hat, dass die Massnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung geführt haben, die diesem Abkommen nicht entspricht; und

b) die zuständigen Behörden nicht in der Lage sind, eine einvernehmliche Lösung im Sinn des Absatzes 2 innerhalb von drei Jahren ab der Vorlage des Falles an die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaats herbeizuführen,

so sind alle ungelösten Streitpunkte dieses Falles auf Ersuchen dieser Person einem Schiedsverfahren zuzuleiten. Diese ungelösten Streitpunkte dürfen jedoch dann nicht einem Schiedsverfahren zugeleitet werden, wenn in dieser Angelegenheit bereits eine Entscheidung durch ein Gericht oder ein Verwaltungsgericht eines der beiden Staaten ergangen ist. Sofern nicht eine von diesem Fall unmittelbar betroffene Person die den

Schiedsspruch umsetzende Verständigungsregelung ablehnt, ist dieser Schiedsspruch für beide Vertragsstaaten bindend und ungeachtet der Fristen des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten umzusetzen. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten regeln in gegenseitigem Einvernehmen, wie das Verfahren nach diesem Absatz durchzuführen ist.

Die Vertragsstaaten können dem aufgrund dieses Absatzes gebildeten Schiedsgericht die für die Durchführung des Schiedsverfahrens erforderlichen Informationen zugänglich machen. Die Mitglieder des Schiedsgerichts unterliegen hinsichtlich dieser Informationen den Geheimhaltungsvorschriften von Artikel 25a Absatz 2 des Abkommens.“.

Artikel X

Das Abkommen wird durch den folgenden Artikel 25a ergänzt:

“Artikel 25a (Austausch von Informationen)

1. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten tauschen die Informationen aus, die für die Durchführung dieses Abkommens oder die Verwaltung oder den Vollzug des innerstaatlichen Rechts betreffend Steuern jeder Art und Bezeichnung, die für Rechnung der Vertragsstaaten oder ihrer politischen Unterabteilungen oder lokalen Körperschaften erhoben werden, voraussichtlich erheblich sind, soweit die diesem Recht entsprechende Besteuerung nicht dem Abkommen widerspricht. Der Informationsaustausch ist durch Artikel 1 und 2 nicht eingeschränkt.
2. Alle Informationen, die ein Vertragsstaat nach Absatz 1 erhalten hat, sind ebenso geheim zu halten wie die aufgrund des innerstaatlichen Rechts dieses Staates beschafften Informationen und dürfen nur den Personen oder Behörden (einschliesslich der Gerichte und der Verwaltungsbehörden) zugänglich gemacht werden, die mit der Veranlagung oder Erhebung, der Vollstreckung oder der Strafverfolgung oder mit der Entscheidung von Rechtsmitteln hinsichtlich der in Absatz 1 genannten Steuern oder mit der Aufsicht über die vorgenannten Personen oder Behörden befasst sind. Diese Personen oder Behörden dürfen die Informationen nur für diese Zwecke verwenden. Sie dürfen die Informationen in einem öffentlichen Gerichtsverfahren oder in einer Gerichtsentscheidung offen legen. Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen kann ein Vertragsstaat die erhaltenen Informationen für andere Zwecke verwenden, wenn solche Informationen nach dem Recht beider Staaten für solche andere Zwecke verwendet werden dürfen und die zuständige Behörde des ersuchten Staates, dieser anderen Verwendung zustimmt.
3. Die Absätze 1 und 2 sind nicht so auszulegen, als verpflichteten sie einen Vertragsstaat:
 - a) Verwaltungsmassnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis dieses oder des andern Vertragsstaats abweichen;

b) Informationen zu erteilen, die nach den Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können;

c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Geschäfts-, Industrie-, Gewerbe- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung dem Ordre public widerspräche.

4. Ersucht ein Vertragsstaat gemäss diesem Artikel um Informationen, wendet der andere Vertragsstaat zur Beschaffung der Informationen seine innerstaatlichen Ermittlungsmethoden an, auch wenn er die Informationen nicht für seine eigenen Steuerzwecke benötigt. Die Verpflichtung unterliegt den Beschränkungen nach Absatz 3; diese sind jedoch nicht so auszulegen, als erlaubten sie einem Vertragsstaat, die Erteilung der Informationen abzulehnen, nur weil er kein eigenes Interesse an ihnen hat.

5. Absatz 3 ist in keinem Fall so auszulegen, als erlaube er es einem Vertragsstaat, die Erteilung von Informationen nur deshalb abzulehnen, weil sich die Informationen im Besitz einer Bank, einer anderen Finanzinstitution, eines Beauftragten, Bevollmächtigten oder Treuhänders befinden oder weil sie sich auf Beteiligungen an einer Person beziehen. Ungeachtet des Absatzes 3 oder entgegenstehender Bestimmungen des innerstaatlichen Rechts verfügen die Steuerbehörden des ersuchten Vertragsstaats über die Befugnis, die Offenlegung der in diesem Absatz genannten Informationen durchzusetzen.“.

ARTIKELXI

1. Ziffer 3 des Protokolls zum Abkommen wird aufgehoben.

2. Das Protokoll zum Abkommen wird durch die folgende neue Ziffer 3 ergänzt:

„3. Zu Artikel 11 und 12

In Bezug auf Artikel 11 Absatz 2a und Art. 12 Absatz 2a besteht Einvernehmen darüber, dass eine Gesellschaft „mit der anderen Gesellschaft verbunden“ ist wenn:

(i) die erstgenannte Gesellschaft eine direkte Beteiligung von mindestens 25 Prozent am Kapital der anderen Gesellschaft innehat, oder

(ii) die andere Gesellschaft eine direkte Beteiligung von mindestens 25 Prozent am Kapital der erstgenannten Gesellschaft innehat, oder

(iii) eine dritte Gesellschaft, welche in einem Staat der Europäischen Gemeinschaft oder des Europäischen Wirtschaftsraums ansässig ist, eine direkte Beteiligung von mindestens 25 Prozent am Kapital sowohl der erstgenannten wie auch der anderen Gesellschaft innehat.“.

3. Das Protokoll zum Abkommen wird durch die folgende Ziffer 4 ergänzt:

„4. Zu Artikel 12

In Bezug auf Artikel 12 Absatz 2 besteht Einvernehmen darüber, dass Polen, sofern es mit einem Staat der Europäischen Gemeinschaft oder des Europäischen Wirtschaftsraums ein Doppelbesteuerungsabkommen oder ein anderes Abkommen abschliessen sollte, das einen tieferen als den in Artikel 12 vorgesehenen Steuersatz von 5 Prozent aufweist, mit dem in Kraft treten des Abkommens zwischen Polen und diesem Staat der Europäischen Gemeinschaft oder des Europäischen Wirtschaftsraums dieser tiefere Satz automatisch auch auf vorliegende Abkommen Anwendung findet.“.

4. Das Protokoll zum Abkommen wird durch die folgende Ziffer 5 ergänzt:

„5. Zu den Artikeln 18 und 19

Es besteht Einvernehmen darüber, dass der in den Artikeln 18 und 19 verwendete Ausdruck „Ruhegehälter“ nicht nur wiederkehrende Zahlungen, sondern auch Kapitalleistungen umfasst.“.

5. Das Protokoll zum Abkommen wird durch die folgende Ziffer 6 ergänzt:

„6. Zu Artikel 18 und 24

In Bezug auf Artikel 18 und Artikel 24 besteht Einvernehmen darüber, dass Beiträge, die von oder für Rechnung einer natürlichen Person, welche in einem Vertragsstaat Dienste leistet, an eine im anderen Vertragsstaat errichtete und dort steuerlich anerkannte Vorsorgeeinrichtung oder andere ähnliche Einrichtung, die Vorsorgepläne anbietet, entrichtet werden, für Zwecke der Ermittlung der im erstgenannten Staat von der natürlichen Person zu zahlenden Steuer und der Ermittlung der Unternehmensgewinne, die dort besteuert werden können, in gleicher Weise und unter den gleichen Bedingungen und Einschränkungen zu behandeln sind wie Beiträge, die an eine im erstgenannten Staat steuerlich anerkannte Vorsorgeeinrichtung gezahlt werden, sofern:

a) die natürliche Person unmittelbar vor der Aufnahme ihrer Tätigkeit in diesem Staat dort nicht ansässig war und schon zu diesem Zeitpunkt der Vorsorgeeinrichtung angehört hatte; und

b) die zuständige Behörde dieses Vertragsstaats anerkennt, dass die Vorsorgeeinrichtung allgemein einer Vorsorgeeinrichtung entspricht, die in diesem Staat als solche für steuerliche Zwecke anerkannt ist.“.

6. Das Protokoll zum Abkommen wird durch die folgende Ziffer 7 ergänzt:

„7. Zu Artikel 25a

a) Es besteht Einvernehmen darüber, dass der ersuchende Vertragsstaat ein Begehren um Austausch von Informationen erst dann stellt, wenn er alle in seinem innerstaatlichen Steuerverfahren vorgesehenen ordentlichen Mittel zur Beschaffung der Informationen ausgeschöpft hat.

b) Es besteht Einvernehmen darüber, dass die in Artikel 25a vorgesehene Amtshilfe keine Massnahmen einschliesst, die lediglich der Beweisausforschung dienen ("fishing expeditions").

c) Es besteht Einvernehmen darüber, dass die Steuerbehörden des ersuchenden Staates bei der Stellung eines Amtshilfebegehrens nach Artikel 25a des Abkommens den Steuerbehörden des ersuchten Staates die nachstehenden Angaben zu liefern haben:

(i) den Namen und die Adresse der in eine Überprüfung oder Untersuchung einbezogenen Person(en) und, sofern verfügbar, weitere Angaben, welche die Identifikation dieser Person(en) erleichtern, wie das Geburtsdatum, den Zivilstand oder die Steuernummer;

(ii) die Zeitperiode, für welche die Informationen verlangt werden;

(iii) eine Beschreibung der verlangten Informationen sowie Angaben hinsichtlich der Form, in welcher der ersuchende Staat diese Informationen vom ersuchten Staat zu erhalten wünscht;

(iv) den Steuerzweck, für den die Informationen verlangt werden;

(v) den Namen und, sofern verfügbar, die Adresse des mutmasslichen Inhabers der verlangten Informationen.

Während dieser Absatz wichtige verfahrenstechnische Anforderungen enthält, die „fishing expeditions“ vermeiden sollen, sind die Unterabsätze i) bis v) so auszulegen, dass sie einen wirksamen Informationsaustausch nicht behindern.

d) Es besteht im Weiteren Einvernehmen darüber, dass Artikel 25a des Abkommens die Vertragsstaaten nicht dazu verpflichtet, Informationen auf automatischer oder spontaner Basis auszutauschen.

e) Es besteht Einvernehmen darüber, dass im Falle des Austauschs von Informationen die im ersuchten Staat geltenden Bestimmungen des Verwaltungsverfahrensrechts über die Rechte der Steuerpflichtigen vorbehalten bleiben, bevor die Informationen an den ersuchenden Staat übermittelt werden. Es besteht im Weiteren Einvernehmen darüber, dass diese Bestimmung dazu dient, dem Steuerpflichtigen ein ordnungsgemässes Verfahren zu gewähren und nicht bezweckt, den wirksamen Informationsaustausch zu verhindern oder übermässig zu verzögern.“.

3. Das Protokoll zum Abkommen wird durch die folgende Ziffer 4 ergänzt:

„4. Zu Artikel 12

In Bezug auf Artikel 12 Absatz 2 besteht Einvernehmen darüber, dass Polen, sofern es mit einem Staat der Europäischen Gemeinschaft oder des Europäischen Wirtschaftsraums ein Doppelbesteuerungsabkommen oder ein anderes Abkommen abschliessen sollte, das einen tieferen als den in Artikel 12 vorgesehenen Steuersatz von 5 Prozent aufweist, mit dem in Kraft treten des Abkommens zwischen Polen und diesem Staat der Europäischen Gemeinschaft oder des Europäischen Wirtschaftsraums dieser tiefere Satz automatisch auch auf vorliegende Abkommen Anwendung findet.“.

4. Das Protokoll zum Abkommen wird durch die folgende Ziffer 5 ergänzt:

„5. Zu den Artikeln 18 und 19

Es besteht Einvernehmen darüber, dass der in den Artikeln 18 und 19 verwendete Ausdruck „Ruhegehälter“ nicht nur wiederkehrende Zahlungen, sondern auch Kapitalleistungen umfasst.“.

5. Das Protokoll zum Abkommen wird durch die folgende Ziffer 6 ergänzt:

„6. Zu Artikel 18 und 24

In Bezug auf Artikel 18 und Artikel 24 besteht Einvernehmen darüber, dass Beiträge, die von oder für Rechnung einer natürlichen Person, welche in einem Vertragsstaat Dienste leistet, an eine im anderen Vertragsstaat errichtete und dort steuerlich anerkannte Vorsorgeeinrichtung oder andere ähnliche Einrichtung, die Vorsorgepläne anbietet, entrichtet werden, für Zwecke der Ermittlung der im erstgenannten Staat von der natürlichen Person zu zahlenden Steuer und der Ermittlung der Unternehmensgewinne, die dort besteuert werden können, in gleicher Weise und unter den gleichen Bedingungen und Einschränkungen zu behandeln sind wie Beiträge, die an eine im erstgenannten Staat steuerlich anerkannte Vorsorgeeinrichtung gezahlt werden, sofern:

a) die natürliche Person unmittelbar vor der Aufnahme ihrer Tätigkeit in diesem Staat dort nicht ansässig war und schon zu diesem Zeitpunkt der Vorsorgeeinrichtung angehört hatte; und

b) die zuständige Behörde dieses Vertragsstaats anerkennt, dass die Vorsorgeeinrichtung allgemein einer Vorsorgeeinrichtung entspricht, die in diesem Staat als solche für steuerliche Zwecke anerkannt ist.“.

6. Das Protokoll zum Abkommen wird durch die folgende Ziffer 7 ergänzt:

„7. Zu Artikel 25a

a) Es besteht Einvernehmen darüber, dass der ersuchende Vertragsstaat ein Begehren um Austausch von Informationen erst dann stellt, wenn er alle in seinem innerstaatlichen Steuerverfahren vorgesehenen ordentlichen Mittel zur Beschaffung der Informationen ausgeschöpft hat.

b) Es besteht Einvernehmen darüber, dass die in Artikel 25a vorgesehene Amtshilfe keine Massnahmen einschliesst, die lediglich der Beweisausforschung dienen ("fishing expeditions").

c) Es besteht Einvernehmen darüber, dass die Steuerbehörden des ersuchenden Staates bei der Stellung eines Amtshilfebegehrens nach Artikel 25a des Abkommens den Steuerbehörden des ersuchten Staates die nachstehenden Angaben zu liefern haben:

(i) den Namen und die Adresse der in eine Überprüfung oder Untersuchung einbezogenen Person(en) und, sofern verfügbar, weitere Angaben, welche die Identifikation dieser Person(en) erleichtern, wie das Geburtsdatum, den Zivilstand oder die Steuernummer;

(ii) die Zeitperiode, für welche die Informationen verlangt werden;

(iii) eine Beschreibung der verlangten Informationen sowie Angaben hinsichtlich der Form, in welcher der ersuchende Staat diese Informationen vom ersuchten Staat zu erhalten wünscht;

(iv) den Steuerzweck, für den die Informationen verlangt werden;

(v) den Namen und, sofern verfügbar, die Adresse des mutmasslichen Inhabers der verlangten Informationen.

Während dieser Absatz wichtige verfahrenstechnische Anforderungen enthält, die „fishing expeditions“ vermeiden sollen, sind die Unterabsätze i) bis v) so auszulegen, dass sie einen wirksamen Informationsaustausch nicht behindern.

d) Es besteht im Weiteren Einvernehmen darüber, dass Artikel 25a des Abkommens die Vertragsstaaten nicht dazu verpflichtet, Informationen auf automatischer oder spontaner Basis auszutauschen.

e) Es besteht Einvernehmen darüber, dass im Falle des Austauschs von Informationen die im ersuchten Staat geltenden Bestimmungen des Verwaltungsverfahrensrechts über die Rechte der Steuerpflichtigen vorbehalten bleiben, bevor die Informationen an den ersuchenden Staat übermittelt werden. Es besteht im Weiteren Einvernehmen darüber, dass diese Bestimmung dazu dient, dem Steuerpflichtigen ein ordnungsgemässes Verfahren zu gewähren und nicht bezweckt, den wirksamen Informationsaustausch zu verhindern oder übermässig zu verzögern.“.

ARTIKEL XII

Dieses Protokoll tritt mit dem Austausch der Noten in Kraft, welche die Erfüllung der verfassungsrechtlichen Erfordernisse für das Inkrafttreten des Protokolls in jedem Vertragsstaat bestätigen. Dessen Bestimmungen finden Anwendung:

- a) hinsichtlich der an der Quelle erhobenen Steuern für Beträge, die am oder nach dem 1. Januar des auf das Inkrafttreten dieses Abkommens folgenden Jahres fällig werden;
- b) hinsichtlich der anderen Steuern für Steuerjahre, die am oder nach dem 1. Januar des auf das Inkrafttreten dieses Protokolls folgenden Jahres beginnen;
- c) hinsichtlich Artikel IV Absätze 1 und 2, Artikel V Absätze 1 und 2 und Artikel XI Absätze 1 bis 3 auf Zinsen und Lizenzgebühren, welche am oder nach dem 1. Juli 2013 geleistet werden;
- d) auf Anfragen zum Austausch von Informationen für Steuerjahre, die am oder nach dem 1. Januar des auf das Inkrafttreten dieses Protokolls folgenden Jahres beginnen.

Zu Urkunde dessen haben die hierzu von ihren Regierungen gehörig bevollmächtigten Unterzeichneten dieses Protokoll unterschrieben.

Geschehen zu Warschau am 12 April, 2010 im Doppel in polnischer, deutscher und englischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleicherweise verbindlich ist. Bei unterschiedlicher Auslegung des polnischen und deutschen Wortlauts soll der englische Wortlaut massgebend sein.

Für die Republik Polen

Małgorzata Gajda

Für die Schweizerische
Eidgenossenschaft

B. d. Ajt

PROTOCOL

BETWEEN

**THE REPUBLIC OF POLAND
AND
THE SWISS CONFEDERATION**

**AMENDING THE CONVENTION BETWEEN THE REPUBLIC OF POLAND
AND THE SWISS CONFEDERATION FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL
AND THE PROTOCOL, SIGNED AT BERNE ON 2ND SEPTEMBER 1991**

The Government of the Republic of Poland

and

The Swiss Federal Council,

desiring to conclude a Protocol to amend the Convention between the Republic of Poland and the Swiss Confederation for the Avoidance of Double Taxation with respect to Taxes on Income and on Capital, signed at Berne on 2nd September 1991 (hereinafter referred to as "the Convention") and the Protocol signed at Berne on 2nd September 1991 (hereinafter referred to as "the Protocol to the Convention"),

Have agreed as follows:

ARTICLE I

Sub-paragraph a) of paragraph 3 of Article 2 (Taxes covered) shall be deleted and replaced by the following sub-paragraph:

“a) in Poland:

- (i) the corporate income tax;
- (ii) the personal income tax;

(hereinafter referred to as “Polish tax”);”.

ARTICLE II

Paragraph 1 of Article 4 (Resident) shall be deleted and replaced by the following paragraph:

“1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.”.

ARTICLE III

1. Paragraph 2 of Article 10 (Dividends) of the Convention shall be deleted and replaced by the following paragraph:

“2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if

the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the dividends.”.

2. The following paragraphs 2a and 2b shall be added to Article 10 (Dividends) of the Convention:

“2a. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if the beneficial owner is

a) a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends on the date the dividends are paid and has done so or will have done so for an uninterrupted 24-month period in which that date falls; or

b) a pension fund or other similar institution providing pension schemes in which individuals may participate in order to secure retirement benefits, where such pension fund or other similar institution is established, recognized for tax purposes and controlled in accordance with the laws of that other State.

2b. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of the limitations provided for in paragraphs 2 and 2a.

These paragraphs shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.”.

ARTICLE IV

1. Paragraph 2 of Article 11 (Interest) of the Convention shall be deleted and replaced by the following paragraph:

“2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.”.

2. The following paragraph 2a shall be added to Article 11 (Interest) of the Convention:

"2a. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if the beneficial owner is a company (other than a partnership) associated with the company paying the interest."

3. Paragraph 5 of Article 11 (Interest) of the Convention shall be deleted and replaced by the following paragraph:

"5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated."

ARTICLE V

1. Paragraph 2 of Article 12 (Royalties) of the Convention shall be deleted and replaced by the following paragraph:

"2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties."

2. The following paragraph 2a shall be added to Article 12 (Royalties) of the Convention:

"2a. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, royalties paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if the beneficial owner is a company (other than a partnership) associated with the company paying the royalties."

3. Paragraph 3 of Article 12 (Royalties) of the Convention shall be deleted and replaced by the following paragraph:

“3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use any copyright including copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use any industrial, commercial, or scientific equipment or for information concerning industrial commercial or scientific experience.”.

4. Paragraph 5 of Article 12 (Royalties) of the Convention shall be deleted and replaced by the following paragraph

“5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.”.

ARTICLE VI

1. The following paragraph 3a shall be added to Article 13 (Capital gains) of the Convention:

“3a. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.”.

2. Paragraph 4 of Article 13 shall be deleted and replaced by the following paragraph:

“4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 3a, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.”.

ARTICLE VII

Sub-paragraph a of paragraph 2 of Article 15 (Dependent personal services) of the Convention shall be deleted and replaced by the following sub-paragraph:

“a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and”.

ARTICLE VIII

1. Sub-paragraph b of paragraph 1 of Article 23 (Elimination of double taxation) of the Convention shall be deleted and replaced by the following sub-paragraph:

“b) Where a resident of Poland derives income, which in accordance with the provisions of Articles 10, 11, 12 and 13 may be taxed in Switzerland, Poland shall allow as a deduction from the tax on the income of that person, an amount equal to the income tax paid in Switzerland. Such deduction shall not, however, exceed the part of the tax as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income which may be taxed in Switzerland.”.

2. Sub-paragraph a) of paragraph 2 of Article 23 (Elimination of double taxation) of the Convention shall be deleted and replaced by the following paragraph:

“a) Where a resident of Switzerland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Poland, Switzerland shall, subject to the provisions of sub-paragraph b), exempt such income or capital from tax but may, in calculating tax on the remaining income or capital of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if the exempted income or capital had not been so exempted. However, such exemption shall apply to gains referred to in paragraph 3a of article 13 only if actual taxation of such gains in Poland is demonstrated.”.

3. The following sub-paragraph c) shall be added to paragraph 2 of this Article:

“c) A company which is a resident of Switzerland and which derives dividends from a company which is a resident of Poland shall be entitled, for the purposes of Swiss tax with respect to such dividends, to the same relief which would be granted to the company if the company paying the dividends were a resident of Switzerland.”.

ARTICLE IX

The following paragraph 5 shall be added to Article 25 (Mutual agreement procedure) of the Convention:

“5. Where,

a) under paragraph 1, a person has presented a case to the competent authority of a Contracting State on the basis that the actions of one or both of the Contracting States have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, and

b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to paragraph 2 within three years from the presentation of the case to the competent authority of the other Contracting State,

any unresolved issues arising from the case shall be submitted to arbitration if the person so requests. These unresolved issues shall not, however, be submitted to arbitration if a decision on these issues has already been rendered by a court or administrative tribunal of either State. Unless a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision, that decision shall be binding on both Contracting States and shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of these States. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this paragraph.

The Contracting States may release to the arbitration board, established under the provisions of this paragraph, such information as is necessary for carrying out the arbitration procedure. The members of the arbitration board shall be subject to the limitations of disclosure described in paragraph 2 of Article 25a with respect to the information so released.”.

ARTICLE X

The following Article 25a shall be added to the Convention:

"Article 25a

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person. In order to obtain such information, the tax authorities of the requested Contracting State shall, therefore, have the power to enforce the disclosure of information covered by this paragraph, notwithstanding paragraph 3 or any contrary provisions in its domestic laws.”.

ARTICLE XI

1. Paragraph 3 of the Protocol to the Convention shall be deleted.

2. The following new paragraph 3 shall be added to the Protocol of the Convention:

“3. Ad Articles 11 and 12

As regards paragraph 2a of Article 11 and paragraph 2a of Article 12, it is understood that the company is “associated with the other company” if:

- (i) the first – mentioned company has a direct minimum holding of 25 % in the capital of the other company, or
- (ii) the other company has a direct minimum holding of 25 % in the capital of the first – mentioned company, or
- (iii) a third company, being a resident of any Member State of the European Union or the European Economic Area, has a direct minimum holding of 25 % both in the capital of the first – mentioned company and in the capital of the other company.”.

3. The following new paragraph 4 shall be added to the Protocol to the Convention:

“4. Ad Article 12

With reference to paragraph 2 of Article 12, should Poland conclude an Agreement of whatever kind and nature or a Double Taxation Agreement, with a Member State of the European Union or of the European Economic Area, including any tax rate lower than the rate of 5% provided in this Article 12, this lower rate will be automatically applicable as soon as it takes effect between Poland and this third Member State of the European Union or of the European Economic Area.”.

4. The following new paragraph 5 shall be added to the Protocol to the Convention:

“5. Ad Articles 18 and 19

It is understood that the term „pensions“ as used in Articles 18 and 19, respectively, do not only cover periodic payments, but also include lump sum payments.”.

5. The following new paragraph 6 shall be added to the Protocol to the Convention:

“6. Ad Article 18 and Article 24

As regards Article 18 and Article 24 contributions to a pension fund or other similar institution providing pension schemes established in and recognised for tax purposes in a Contracting State that are made by or on behalf of an individual who renders services in the other Contracting State shall, for the purposes of determining the individual's tax payable and the profits of an enterprise which may be taxed in that State, be treated in that State in the same way and subject to the same conditions and limitations as contributions made to a pension scheme that is recognised for tax purposes in that State, provided that:

- a) the individual was not a resident of that State, and was participating in the pension scheme, immediately before beginning to provide services in that State, and

b) the pension scheme is mutually agreed by the competent authorities of the Contracting States as generally corresponding to a pension scheme recognised as such for tax purposes by these States."

6. The following new paragraph 7 shall be added to the Protocol to the Convention:

"7. Ad Article 25a

a) It is understood that an exchange of information will only be requested once the requesting Contracting State has exhausted all regular sources of information available under the internal taxation procedure.

b) It is understood that the administrative assistance provided for in Article 25a does not include measures aimed only at the simple collection of pieces of evidence ("fishing expeditions").

c) It is understood that the tax authorities of the requesting State shall provide the following information to the tax authorities of the requested State when making a request for information under Article 25a of the Convention:

- (i) the name and address of the person(s) under examination or investigation and, if available, other particulars facilitating that persons identification, such as date of birth, marital status, tax identification number;
- (ii) the period of time for which the information is requested;
- (iii) a statement of the information sought including its nature and the form in which the requesting State wishes to receive the information from the requested State;
- (iv) the tax purpose for which the information is sought;
- (v) the name and, if available, address of any person believed to be in possession of the requested information.

While this paragraph contains important procedural requirements that are intended to ensure that fishing expeditions do not occur, subparagraphs (i) through (v) nevertheless need to be interpreted in order not to frustrate effective exchange of information.

d) Although Article 25a of the Convention does not restrict the possible methods for exchanging information, it shall not commit a Contracting State to exchange information on an automatic or spontaneous basis.

e) It is understood that in case of an exchange of information, the administrative procedural rules regarding taxpayers' rights provided for in the requested Contracting State remain applicable before the information is transmitted to the requesting Contracting State. It is further understood that this provision aims at guaranteeing the taxpayer a fair procedure and not at preventing or unduly delaying the exchange of information process."

ARTICLE XII

This Protocol shall enter into force upon the exchange of notes confirming that the constitutional formalities which require to be fulfilled in each of the Contracting States before this Protocol can enter into force have been completed and this Protocol shall apply:

- a) with respect to tax withheld at source on amounts due on or after the first day of January of the year next following the entry into force of this Protocol;
- b) with respect to other taxes for fiscal years beginning on or after the first day of January of the year that follows the entry into force of this Protocol;
- c) with respect to paragraphs 1 and 2 of Article IV, paragraphs 1 and 2 of Article V and paragraphs 1 to 3 of Article XI of this Protocol to interest and royalties paid on or after the 1st day of July 2013;
- d) to requests for the exchange of information regarding fiscal years beginning on or after the first day of January of the year that follows the entry into force of this Protocol.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

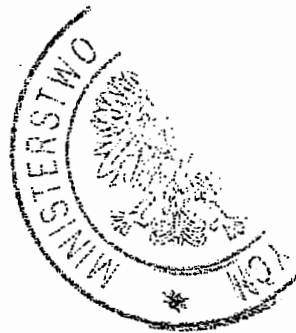
Done in duplicate at Warsaw this ^{20th}..... day of *April* 2010 in the Polish, German and English languages, each text being equally authoritative. In case there is any divergence of interpretation between the Polish and the German texts the English text shall prevail.

For the Republic of Poland:

Meing-Glier

For the Swiss Confederation:

B. de Ajot

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/~~odpisem~~

Warszawa, dnia 22.04.2010

ZASTĘP DYREKTORA
CENTRUM
PRAWO
Zob. Czech